

Μετὰ τὴν λέξιν πρὸς λέξιν ἐξήγη-
σιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἐπιγράμματος,
δίδει ὁ Κύριος Χρυσοθέργης μετάφρα-
σεν αὐτοῦ εἰς ἰσαριθμούς ἐξαμέτρους
στίχους, ὡς ἐξῆς :

Νηλὴς μελιχίοισι μὲν ἡγεμόσιν ποῦ ὑπείκειν
Κένκριμι, τυράννοις δ' ἐκλελοιπόσι δάκτυλον αἶρειν·
Πάντα δὲ Θεοδοσίῳ, εἰς τ' εἶκει τελευτάουσιν·
Ἡμισὶν ἐν τριάκοντα δαμείς κ' ἐγὼ ἤττηθείς τε,
Πρίκλου σπεύδοντες, στήριξ' αὖραις κἀγγεν.

δηλαδή,

« Ἐγὼ ὁ Ὀβελίσκος ἐλογίσθην πο-
» τὲ ὅτι τοῖς μὲν γαληνοῖς βασιλεῦσι
» (τῆς Κωνσταντινουπόλεως) ὑπῆρξα
» ἀπειθῆς, εὐπειθῆς δὲ τοῖς πάλαι
» ἀπογενομένοις τυράννοις Φαραῶ
» ἐπεὶ δὲ πάντα ὑπείκει Θεοδοσίῳ καὶ
» τῇ αὐτοῦ ἀειθαλεῖ γενεᾷ, διὰ τοῦτο
» κἀγὼ δαμασθεὶς καὶ (οἶονεὶ γνωσι
» μαχῶν) ἤττηθείς ἀνυψώθην εἰς τὸν
» ἀέρα ἐν τριάκοντα ἡμέραις, Πρίκλου
» τῷ ἔργῳ ἐπιστατοῦντος. »

Μετὰ ταῦτα ὑπάρχει ἐν τῇ διατριβῇ
μακρὰ περιγραφὴ τοῦ βάρους καὶ τῶν
τεσσάρων χαλκῶν κύβων· ὑποθέτει
δὲ ὁ Κύριος Χρυσοθέργης ὅτι τὸ βάρ-
θρον τοῦ Ὀβελίσκου ἦτο τῶν Βυζαν-
τινῶν βωμὸς θεότητός τινος παρ' αὐτοῖς,
οἷον, τοῦ Διὸς, ἢ τῆς Ἥρας, ἢ τῆς
Ἑκάτης, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος κτλ. ἐπὶ
δὲ τοῦ βωμοῦ τούτου ἐστήθη ὁ Ὀβε-
λίσκος διανεμηθέντος τοῦ βάρους κατὰ
τοὺς κανόνας τῆς Δυναμικῆς εἰς τὰ
ἄκρα διὰ τῶν χαλκῶν κύβων· μετὰ
ταῦτα περιεκόπη ὁ βωμὸς εἰς σχῆμα
βάρθρου ὡς εἶναι τὴν σήμερον κτλ.

πληροσφορούμεθα, ἔχει καὶ ἄλλα πολ-
λὰ ἄξια λόγου συγγράμματα, τὰ ὁ-
ποῖα διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους πᾶς τις
δύναται νὰ ἐννοήσῃ, μένουν εἰσέτι εἰς
τὸ σκότος, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα, τὰ
ὁποῖα ἐξεδόθησαν μὲν, ἀλλ' ἐξαντλη-
θέντα ἤδη διατελοῦσιν ἄγνωστα εἰς
πολλοὺς τῶν νέων. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ
Κυρίου Χρυσοθέργη, πόσοι ἄλλοι λό-
γιοι ἄνδρες, ἐγκύψαντες ἐπὶ πολὺν
χρόνον εἰς σπουδὰς καὶ μελέτας ἐπὶ
διαφόρων ἀντικειμένων, διεπόνησαν
συγγράμματα λίαν ἄξια λόγου καὶ
ἀναγκαιότατα, καὶ ὅμως ταῦτα δια-
μένουσιν εἰσέτι γνωστὰ εἰς μόνον τὸν
διαπονήσαντα αὐτὰ συγγραφέα· ἡ δὲ
φιλομαθὲς νεολαία στερεῖται τῆς ἐκ
τούτων ὠφελίας. Ἡ τοιαύτη κατάστα-
σις τῶν πραγμάτων μᾶλλον βιάζει ἀκον-
τας ν' ἀνατρεξώμεν εἰς τὴν ὀλίγον ἀφ'
ἡμῶν ἀφισταμένην ἐκείνην ἐποχὴν,
καθ' ἣν ἐν μέσῳ τριχυμιῶν καὶ θυέλλης
ἄνδρες ζήλωται τῆς προόδου τῆς νεο-
λαίας ἡγωνίζοντο παντὶ σθένει ὅπως
διασώσωσιν ἰδίαις δαπάναις διὰ τοῦ
τύπου ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ χρήσιμον ἐξήρ-
χετο ἐκ τοῦ καλάρμου λογίων καὶ ἐπι-
στημόνων ἀνδρῶν, ὅποιοι ἦσαν οἱ ἀεί-
μνηστοὶ ἐκεῖνοι Ζωσιμάδαι!

—==—

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΕΞΙΚΑΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΑΥΤΗΣ.

—

« Ἀκριβὴ μου κόρη, μικρά μου πε-
ριστέρα, ἂν ὁ Θεὸς σοὶ χαρίσῃ ζωὴν,
ἂν διαμείνης καιρὸν τινα ἐπὶ τῆς γῆς,
πάσχισον νὰ διατηρηθῇς ἀμόλυντος·

— Ὁ Κύριος Χρυσοθέργης, ὡς

ἐὰν ἀπολέσῃς τὴν ἀγνότητά σου, καὶ μετὰ ταῦτα συνέλθῃς εἰς γάμον, δὲν θὰ ἦσαι ποτὲ εὐτυχής· δὲν θὰ ἦσαι ποτὲ ἀληθῶς πεφιλημένη. Ὁ σύζυγός σου δὲν θέλει ποτὲ λησμονήσῃς ὅτι δὲν σὲ ἐγνώρισε ἀγνὴν, καὶ τοῦτο διὰ σὲ θὰ ἦναι καθημερινῆς λύπης καὶ ἀπογνώσεως ἰσχυρὰ. Πάντοτε θὰ εὐρίσκεισαι εἰς ἀνησυχίας, καθότι ὁ σύζυγός σου δὲν θέλει παύσει τοῦ συλλαμβάνειν ὑπονοίας περὶ τῆς διαγωγῆς σου. Ὡς ἀκριβὴ καὶ πεφιλημένη μου κόρη! ἐὰν ζήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, πρόσεχε μὴ λάθῃς σχέσεις εἰμὴ μεθ' ἐνός μόνου ἀνδρός, καὶ τήρησον καλῶς ὅ,τι σοὶ εἶπω, ὡς αὐστηρὰν διαταγὴν. Ὅταν εὐαρεστηθῇ ὁ Θεὸς νὰ σοὶ δώσῃ σύζυγον καὶ σοὶ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, μὴ ἦσαι ὑπερήφανος, μὴ παραμελήσῃς τὰ πρὸς αὐτὸν καθήκοντά σου, καὶ μὴ συγχωρῇς εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ ἦναι εἰς ἀντίθεσιν μετ' αὐτοῦ. Μὴ ἀκούσῃς μετ' εὐχαριστήσεως τοὺς λόγους ἄλλου ἀνδρός, καθότι, φιλτάτη μου κόρη, θέλεις βυθισθῇ εἰς τὴν ἄβυσσον, ἐξ ἧς δὲν θέλεις δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃς. Κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἂν τὸ πταίσμά σου γίνῃ γνωστὸν, θέλουν σὲ φονεύσει καὶ θέλουν σὲ ρίψῃ εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπως χρησιμεύσῃς ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς λοιπούς· ἡ κεφαλὴ σου συντετριμμένη θέλει κυλίεσθαι εἰς τὰς ἀγυιάς. Ῥητόν τι λέγει διὰ τὰς ἐνόχους γυναῖκας: «Θέλετε λιθοβοληθῇ καὶ κυλίεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ θάνατος ὑμῶν θέλει χρησιμεύσει ὡς μάθημα διὰ τοὺς λοιπούς.» Τοῦτο θὰ ἦναι κηλὶς ἀνεξάλητος καὶ μεγίστη ἀτιμία διὰ τοὺς προγόνους σου, τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, ἐξ ὧν ἔλκεῖς τὸ γένος. Θέλεις ἀμαυ-

ρώσει τὴν ὑπόληψίν των καὶ τὴν δόξαν των διὰ τῆς κακῆς σου διαγωγῆς. Θέλεις συνάμα ἀπολέσει τὴν ὑπόληψίν σου, τὴν εὐγενειάν σου, τὴν τιμὴν τῆς γεννήσεώς σου. Τὸ ὄνομά σου θέλει λησμονηθῇ ἢ μισηθῇ. Θέλουσιν εἶπει ὅτι ἐτάφης ὑπὸ τὴν κόνιν τῶν πταισμάτων σου. Καὶ μὴ λησμονῇς, κόρη μου, ὅτι καὶ ἂν οὐδεὶς ποτε σὲ εἶδε πράττουσαν τὸ κακὸν, καὶ ἂν ὁ σύζυγός σου ἀγνοῇ ὅ,τι ἐπραξες, ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ βλέπων σε, θέλει ὀργισθῇ κατὰ σοῦ· θέλει ἐρεθίσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, τὴν δὲ ἐκδίκησίν του δὲν θέλεις δυνηθῇ ν' ἀποφύγῃς. » (α)

— — —

ΤΙΝΕΣ ΕΙΣΙΝ ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΡΙΝΕΣ;

—

Ἀνώνυμός τις συγγραφεὺς ἐρωτήσας ποτὲ ἑαυτόν: «Τίνες εἰσὶν αἱ καλλίτεραι ῥίνες;» — Αἱ μεγάλαι, ἀπεκρίθη. Παρατηρήσατε τὰς εἰκόνας ὅλων τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων. Ἡ ρὶς τοῦ Νουμᾶ εἶχε μῆκος ἡμίσεως ποδός, διὰ τὸ ὅποιον ἔδωκαν αὐτῷ τὸ ἐπώνυμον Πομπήλιος, σημαίνον ρίς ὑπερθετικῇ. — Κατὰ τὸν Πλούταρχον, ὁ Λυκούργος καὶ ὁ Σόλων εἶχον μεγάλας ῥίνας, ὡσαύτως καὶ πάντες τῆς Ἰταλίας οἱ βασιλεῖς, ἐκτὸς τοῦ Ταρκίνου Σουπέρβου, τὸν ὅποιον διὰ τοῦτο εἶχον ἐκθρονίσει. —

(α) VV. Prescott. Ἱστορία τῆς κατακτήσεως τοῦ Μεξικοῦ.